

Geacht college van B&W en geachte raadsleden,

De afgelopen jaren zijn wij in de klankbordgroep betrokken geweest bij de totstandkoming van de kadernota kampeerbeleid. Hierbij zijn met diverse partijen, waaronder de TCV en SOS, vele discussies gevoerd.

Het stuk dat er nu ligt is summier en beschrijft uiteraard niet dit hele proces.

Er zijn een aantal punten die wij als agrarische sector willen benadrukken zodat u dit mee kunt nemen in uw overwegingen:

- De agrarische sector heeft bewezen dat recreatie op een kleinschalige manier van grote toegevoegde waarde is voor het toerisme op het eiland. Gasten waarderen de beleving en de persoonlijke gastvrijheid.
- Kamperen bij de boer biedt het agrarische bedrijf een extra inkomstenbron dat in deze tijd, waar de milieu-eisen steeds strenger worden, van groot belang is voor een stabiel, rendabel en toekomstbestendig bedrijf. Door onder andere de huidige stikstofproblematiek is het hebben van een neventak steeds meer een noodzaak voor het voortbestaan van het agrarische bedrijf op het eiland. En door de regelgeving zal de komende jaren hoogstwaarschijnlijk een derde van het vee van Terschelling verdwijnen.
- Een vitaal bedrijf maakt het mogelijk dat jonge mensen als opvolger het bedrijf kunnen overnemen. Vele agrarische bedrijven op het eiland hebben jonge opvolgers, wat tegenwoordig beslist niet vanzelfsprekend is.
- Het feit dat jonge mensen, met hun gezinnen, op het eiland willen en kunnen blijven versterkt de leefbaarheid van het eiland; het is goed voor scholen, verenigingen, uitgaansgelegenheden en sociale voorzieningen in het algemeen.
- Een vitale agrarische sector zorgt voor werkgelegenheid onder andere bij lokale loonbedrijven, dierenartsen, boerderijwinkels ed. Ook worden er vele agrarische studenten en stagiaires opgeleid op het eiland.
- Een extra neventak zorgt ervoor dat er ruimte ontstaat (of blijft) voor extra agrarisch natuurbeheer. De Terschellinger polder is een weidevogelparadijs en dat willen we graag zo houden. Ondanks dat dit beheer geld kost, vinden wij dit een morele verplichting.
- Het voorbereidende proces heeft jarenlang geduurd waarbij diverse externe bureaus betrokken zijn geweest. Als het eindresultaat is dat de ontwikkelruimte voor de komende 15-20 jaar minimaal is wat betreft kamperen bij de boer, dan is al die moeite (en het geld) voor niets geweest.

Als sector kunnen wij met de kadernota instemmen met de volgende aandachtspunten:

- Mogelijkheid voor kamperen bij de boer voor alle agrarische bedrijven: De eis van minimaal 0,75 FTE lijkt ons duidelijk. Eventueel kan het in het omgevingsplan per bedrijf ingetekend worden bij de uitwerking van de regels
- 10 kampeerplaatsen per bedrijf: op een reguliere camping wordt er altijd gesproken over kampeerplaats ipv kampeermiddel. Dit lijkt ons voor kamperen bij de boer niet meer dan logisch om dat ook te doen. Het gebeurt vaak dat er gezinnen een slaaptentje voor de

kinderen bij willen zetten. Het aantal van 10 is echt minimaal en zou met maatwerk uitgebreid kunnen worden op enkele bedrijven (zonder precedent te scheppen)

- Naast het plaatsen van (safari)tenten wordt er in de kadernota gesproken over caravans en campers. Dit is in de voorbesprekingen vaak naar voren gekomen als een grote wens; de toeristen vragen hier om en het biedt verlenging van het kampeerseizoen.
- Zoals tijdens de commissievergadering is aangegeven pleiten wij ervoor om de safari/lodge tenten niet af te hoeven breken na het seizoen; het is veel werk, vraagt opslagcapaciteit en brengt schade aan de percelen, die in oktober en november vaak al erg drassig zijn. Wij zitten niet te wachten op 6 weken extra werk en dit valt ook niet te rijmen met een duurzaam Terschelling. De meeste bedrijven hebben hun tenten achter de boerderij waardoor ze toch al minder in het zicht zijn. Er is immers bij de aanvraag al een inpasbaarheidstoets en beplantingsplan gemaakt. Er zijn in de beleidsregels wel eisen te stellen om de tenten zoveel mogelijk uit het zicht te halen. Hier willen wij aan toevoegen dat er nooit gesproken wordt over de 1000 hectare die de boeren in de open polder en dijken verzorgen en hoe mooi dat er uit ziet.
- Per bedrijf zou er gekeken moeten worden naar de beste landschappelijke inpasbaarheid. Soms is het bijvoorbeeld beter om een geschikt perceel te kiezen dat niet direct grenst aan het bouwperceel (vanwege een weg/pad bijvoorbeeld). Dit geldt ook voor de plaatsing van sanitair.
- De invulling van de resterende hectares tot maximaal 11 ha zal zorgvuldig gedaan moeten worden. Bestaande nog niet ingevulde percelen, met een wijzigingsbestemming in het oude bestemmingsplan, hebben een speciale positie. Wij pleiten voor een zorgvuldig plan dat met betrokken landeigenaren én campingeigenaren die willen uitbreiden op agrarische grond (zonder wijzigingsbestemming op dit moment), uitgewerkt dient te worden.

Dit kampeerbeleid bepaalt de richting van het eiland voor de komende 15-20 jaar. Nogmaals willen wij benadrukken dat het voorbereidend proces al jarenlang loopt en dat alle relevante partijen hierbij aanwezig waren. Als agrarische sector zien wij kansen in verbreding door middel van 'kamperen bij de boer' maar dan wel met voldoende individuele mogelijkheden zodat de bedrijven die er nog zijn, toekomstbestendig zijn voor de opvolgers. Als agrarische sector worden wij gedwongen tot verbreding om boer te kunnen blijven. U kunt als B&W en raadsleden nu aan de agrarische sector laten zien dat er in de toekomst ook voor boeren plaats is op het eiland.

Namens 'Kamperen bij de Boer'